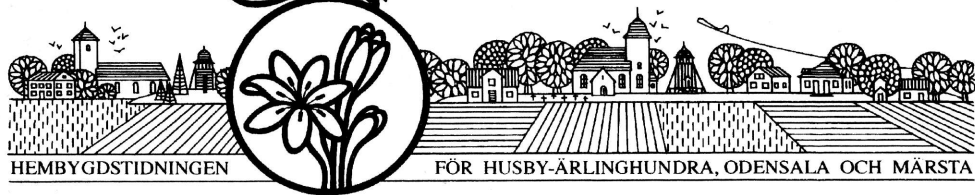

TIDLÖSAN

HEMBYGDSTIDNINGEN

FÖR HUSBY-ÄRLINGHUNDRA, ODENSALA OCH MÄRSTA

Valborgsmässöfirande vid Husby skola.
Möt våren vid Hembygdsgården

Nr 2. April 2019. Årgång 26

OMSLAGSBILDEN:

Valborg är en mycket gammal högtid, som kom till Sverige från Tyskland någon gång under medeltiden. Eldarna var tidigt ett inslag i denna skyddande fest. Dess ursprung är katolskt, och firas till minne av det tyska helgonet Walpurgis.

Foto: Jan-Peter Alm

TIDLÖSAN

UTGES AV:

Husby-Ärtinghundra Märsta
Hembygdsförening
195 91 Märsta

Bankgiro: 5400-5244

Swish: 123 513 73 36

UTKOMMER: 4 gånger per år.

TRYCK: PP-Tryck, Märsta

REDAKTION:

Agnetta Nilsson, Marés Lendway,
Ulf Berndtson, Bo Klang, layout
Jan-Peter Alm, ansvarig utgivare

Manus mottages med tacksamhet.

Vi förbehåller oss rätten att i samarbete med författaren redigera det insända materialet.

E-post: marstahembygd@gmail.com

INNEHÅLL

	Sid
2019	3
Mitt 50-tal i Märsta	4
Lokala klipp från -65	9
Ingen vila på Steninge	10
Godsägaren som rymde från 5 miljoner i skulder	12
En annorlunda nyårsafton i Odensala 1951	14
Årsmötet 2019	16
Styrelse, Kalendarium och Vårstädning	17-18
Valborg & Spelmansstämma	19-20

BLI MEDLEM I VÅR FÖRENING

Medlemskapet berättigar till deltagande i alla evenemang, även de som inte är öppna för allmänheten, och du får Tidlösan i din brevlåda fyra gånger om året. Avgiften är 140 kronor om året och gäller för hela familjen.

Enklaste sättet att bli medlem är att sätta in avgiften på vårt Plusgiro med angivande av *namn och adress*. Skriv gärna *Ny medlem* som referens.

För mer information gå till föreningens hemsida: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

2019

För några veckor sedan hölls föreningens årsmöte. Valen kan du se på sidan 17. Här redovisas några av de viktigaste punkterna ur verksamhetsplanen för år 2019.

- Medlemsantalet i föreningen sjunker tyvärr för varje år. Anledningen är i första hand att vi har en åldrande medlemskår. Styrelsen arbetar med problemet, men tar tacksamt mot tips och råd för lämpliga aktiviteter för medlemsrekrytering.
- Föreningens samling av skolplanscher finns nu som digitala bilder. Kommande steg under 2019 är att skapa former för utveckling och utställning av denna skatt.
- Bilder av Hans Kündig digitaliseras fortlöpande. Målet är att skapa förutsättningar för en utställning under senare delen av verksamhetsåret.
- Vi ska sondera möjligheterna att ställa ut föremål från vårt museum i Kulturhuset/kommunhuset eller i andra offentliga miljöer
- Medlemsavgiften är oförändrad, vilket betyder 140 kronor per familj.
- Tidlösan 2019 ges ut med 4 nummer á 20 sidor. För närvarande är kostnaden 28 900 i tryckning och porto. En del av upplagan distribueras av Postnord. En del av upplagan distribueras av egna, frivilliga utdelare.
- Hemsida genomgår en stor uppdatering. Bland annat kommer det att vara möjligt att läsa äldre nummer av Tidlösan digitalt.
- Ny utrustning för Hembygdens dag ska inköpas. Det handlar då om nya bord och marknadsstånd. Diskmaskin ska installeras under året. En gåva från några medlemmar fungerar som grundplåt för denna investering.
- Hör gärna av dig till styrelsen, som sammanträder i regel den första helgfria måndagen i månaden.

Jan-Peter

Mitt 50-tal i Märsta

Lars Holmqvist är Märstabo sedan 1954 då föräldrarna flyttade in i det långa hyreshuset på Skolgatan. Det var samma år som han fyllde tio. Skog och natur har varit och är alltjämt hans rätta element. Här berättar han om sina många strövtåg och upplevelser i Märstas omgivande natur.

Vi flyttade in i det långa hyreshuset på Skolgatan, huset som det bodde så många barn i och där flera blev mina kamrater. Jag började i fjärde klass på Centralskolan.

Tidigare hade jag bott i stadsmiljöer men nu kom jag till landet kändes det som. Mindre skogsdungar, några större skogsområden och längre bort syntes stora skogar. Bakom vårt hus låg en bondgård som då var aktiv men nu är helt försvunnen förutom den lilla röda Kulturstugan.

Från balkongen hade vi utsikt ner över en mekanisk verkstad, plöjda åkrar, järnvägen med viadukten där ån rinner och därbortom skogen. Just i skogsbrynet skymtade ibland några hästar. På husets framsida mynnade Skolgatan ut på Södergatan där huset med Nilssons snabbköp fanns och där i bortersta gaveln på det huset grundades vår tandläkarskräck.

I vårt hus fanns (lyckligtvis) ett bageri. När mina kamrater gick till

Ibland sträcktes våra strövtåg till de större skogarna.

Foto: Lars Holmqvist

kiosken för att köpa godis gick jag till bagaren och köpte en bakelse.

Lyckan var fullständig.

Nedanför Södergatan fanns den närmaste skogen där många av våra lekar pågick. Sommartid smög vi omkring bland träd och buskar. Byggede kojor, klättrade i träd och levde vildmarksliv. Vintertid åkte vi skidor och kälke i en backe som var fri från träd och buskar ända ner till järnvägen. Andra, mer riskabla lekar var att i den branta backen från Södergatan och uppför Skolgatan hänga sig fast i bilars bakre kofångare och åka på fötterna uppför backen. Men det gällde att släppa taget innan bilen fick upp farten på krönet.

På vårsidan när isen släppte i ån var nöjet att hoppa ut på isflaken och åka med så länge det gick att hålla sig kvar. Helst skulle vi komma av isflaket före bron vid riksväg 13. Trumman under vägen var ganska låg. Några gånger blev både föräldrar och kläder sura.

Eken blev ett skepp

Ibland utsträcktes våra strövtåg mot de större skogarna. Ner över åkrarna och balanserade på de smala kanterna genom viadukten där ån rann under kom vi ut på andra sidan järnvägen. Där intill spåren fanns den stora eken med flera stammar och många grenar som vi klättrade mycket i. Ibland var trädet ett skepp på havet där vi satt högt upp i masten i regn

och storm. Eken finns kvar än i dag. Här fanns också hästhagen där stora kraftiga hästar gick och betade på lediga stunder. Intill staketet mot skogen växte kraftiga träd med grenar som sträckte sig in över hästhagen. På dessa grenar hasade vi oss ut över hästarna och släppte oss ner på deras ryggar. Det gjorde vi naturligtvis inte! Som tur var. Men tanken fanns.

Sommarjobb hos Palle

Senare förstod jag att hästarna ägdes av två bröder på Södergatan ungefär där vårdcentralen är i dag. Hästarna användes bland annat till att frakta gods i samhället. Hos de bröderna (Palle och Hadar Larsson) fick jag senare i ungdomen ett sommarjobb. Med en lie gick jag på de ändlösa sädesåkrarna och slog tistel. Jag stod också i en mörk lada i flera dagar och rengjorde ett tröskverk. Efter tre veckor sa jag upp mig för då hade jag fått ihop tillräckligt för att kunna köpa mitt första tält.

Från hästhagen sökte vi oss in i skogen. Den stora skogen som vi tyckte. Vi klättrade i branterna, smög mellan buskarna och hoppade på tuvorna i ett litet träsk. Från träsket rann en liten bäck, som vi kallade Lilla Skvalet, ner mot järnvägen och ut i ån. Bäckens är numera uttorkad.

Villa och nya utsikter

Efter ett par år på Skolgatan flyttade vi till Ringvägen där min far hade byggt en villa. Nu var det nya utsikter.

Stora åkrar öppnade sig mot järnvägen och skogen där hästarna hade sin hage. Söderut, över ån och genom kohagarna och förbi en sommarlågård tog den stora skogen vid. Längre in i den skogen fanns skjutskolans övningsområde. Mot väster skymtade det skogsklädda berget bakom Valsta gård. Stora skogar överallt tänkte jag. Spännande.

Kom folk som reste

På en av åkrarna (Stäket), där Märsta centrum är i dag, kom i flera år ett folk som reste och bodde i vagnar dragna av hästar. Våra föräldrar tyckte inte vi skulle vara i närheten av deras tillfälliga boplatz. Men förbud gör det hela mer spännande. Miljön i lägret var annorlunda med öppna eldar där mat lagades, musik, många barn och glada vuxna.

Men det var skogarna som lockade mig. Ofta drog jag iväg tvärs över åkrarna och betesmarkerna och in i skogen. Ibland var vi fler kamrater men ganska ofta var jag själv. Att följa en gammal körväg eller en djurstig som slingrar mellan täta granar och kraftiga tallar som tittade ner på mig det var spännande. Vad kan döljas bakom nästa buskage? Får jag se några vilda djur?

Man säger att doftminnet lär vara det som sitter kvar längst. Längs en krokig körväg, som svängde runt en stensatt jordkällare med överdelen i trä, gick jag ofta. Intill jordkällaren fanns en yvig vildvuxen hägg.

Vid blomningstid var häggdoften enorm och tillsammans med den röda överdelen på jordkällaren blev detta ett starkt minne för mig. Varje gång jag känner och ser hägg blomma ser jag i mitt inre den gamla jordkällaren och den yviga häggen. Kanske är det därför jag och hustrun tillbringar en stor del av vår pensionärstid i en röd torpstuga där det växer en gammal hägg på gårdsplanen.

Plötsligt prassel

Ett annat minne som dyker upp är en upplevelse i skogarna där jag smyger fram. Ofta stannar jag för att lyssna om någon annan, djur eller människa var i närheten. Vid ett tillfälle hördes prassel längre fram. Jag smög mig närmare, som den indian jag för tillfälligt var. Stannade upp när jag fick se den som prasslade. En grävling sniffande, grymtande och bökande i jorden bland löven. Jag stannade upp och stod alldeles still. Hjärtat ökade takten och jag lade vänster hand på knivskaftet vid bältet. Jag var ju en indian. Närmare kom djuret men jag stod still. Eftersom grävlingen bökade i jorden var väl blicken också vänd nedåt. Till slut var den framme vid mina stövlar. Jag hade hört eller kanske läst att grävlingar biter hårt och släpper inte greppet förrän benpiporna kraschar. Man ska ha kol eller något annat som kraschar i stövlarna för att lura grävlingen sade man.

Nu hade jag inte kol i stövlarna och jag tordes heller inte dra upp kniven ur slidan. Grävlingen lyfte på huvudet

Jag hade ju glömt att ha kol i stövlarna! Foto: Jan-Peter Alm

när den stötte på min ena stövel. Stod så några sekunder innan den vände om och lufsade grymtande in bland träden utan någon brådska. Jag böjde mig ner och tittade på mina stövlar. På den ena stövel fanns en våt fläck. Vid kraftverket i Brista rinner bäcken som mynnar ut i ån vid dammarna. Vi kallade den bäcken för Stora Skvalet. Bäckens rann under järnvägen strax nedanför där banvaktsstugan stod.

Det var en spännande miljö där bäcken hastigt forsade över och mellan stenarna nästan helt dold av dåtidens växlighet. Att smyga i den ”djungeln” var en upplevelse. Ibland var man tvungen att sätta ner fötterna i vattnet för att komma vidare. Efteråt fick vi rensa fötter och smalben från iglar som det var gott om. Vintertid var bäcken täckt av is men forsandet

hördes. I skogarna låg det flera små vattensamlingar där vi provade våra skridskor innan det spolades isar i samhället.

Skidor åkte jag ofta på betesmarken i Steningedalen. Lite besvärligt var det för hela dalen längs ån var uppdelad i beteshagar. Det var till att klättra över ett antal staket med skidorna.

Åkte med loken

Järnvägar och tåg var ett annat intresse jag hade. Var jag inte ute i skogen höll jag till vid Märsta station. Blev bekant med de som jobbade där och fick ibland åka med i loken. Jag gjorde även praktik vid stationen. Var med och lastade ut gods till både lastbilar, bussar och hästar med vagn från det numera nedbrunna godsmagasinet som stod öster om järnvägen.

Mitt första jobb var på SJ i Stockholm. Den tidens pendeltåg stannade för röd signal ungefär mitt för där Lidl är idag innan tåget fick köra in på Märsta station. Då passade jag bland andra på att hoppa av tåget och gå tvärs-över åkrarna. Det var ju närmare hem därifrån än från stationen.

I scouterna avancerade jag till patrulledare och jag var även med i TVM som var en ungdomsgrupp inom Skid- och friluftsförbundet. Ett antal orienteringstävlingar av olika typer och några skidtävlingar blev det. Men annars har jag aldrig varit det minsta idrott- eller sportintresserad. Det var upplevelser i naturen som jag

trivdes och trivs mest med. Vinterns skidturet mellan snötyngda granar, några enstaka djurspår i snön och tystnaden.

Våren med spirande grönska och fågelsång och porlande bäckar. Sommaren med överflödet i naturen och att sitta i mossan med ryggen mot en tallstam och känna hur den andas och känna en sval vind i ansiktet. Min bästa årstid är hösten med alla färger, fåglars flytt över himlen och att smaka på handplockade bär direkt från blåbärs- och lingonris och andas den svala krispiga luften.

Lars Holmqvist

www.ensamvandrandaren.se

Loppis

Söndagen den 9 juni med start kl 11.00

Kom och fynda bland rariteterna. Vem vet – kanske du hittar de riktiga dyrgriparna.

Har du loppisprylar som du vill skänka, kontakta Marianne Frank tel. 070-653 14 01 eller marikurres@telia.com

Lokala klipp från -65

I september 1965 undrar Märstaborna om det blir någon julhandel i det provisoriska centrumet. Det råder nästan dödläge på byggfronten i kommunen. Kanske ändå kan några specialbutiker hinna öppna före jul.

Kyrkoadjunkten Bengt Samuelsson lämnar för en treårig tjänst som sjömanspräst i Stettin, Polen.

Märsta järn- och färghandel på Dalgatan 5 annonserar om att Barbies vänner, Allan och Midge nu anlant från Kalifornien.

Trots den regniga och mulna sommaren så har 25000 personer besökt Arlandabadet.

Konditori Noisette på Skolgatan 1 och nu med filial på Tingvallavägen 9, erbjuder "det godaste i konditorivaror"

Intresset för att etablera sig i flygmetropolens industriområden är stort. Många förfrågningar kommer in till kommunen.

Det är krisigt i den lokala sjukvården. Provisiolläkare Löfberg "har blivit utsatt för en onormal arbetsbörda". Det råder läkarbrist i landet. Oklart om någon ny läkare finns att anställa och dr Löfberg som just nu är sjukskriven har sökt en ny tjänst i Karlskrona.

Märstabostäder AB höjer hyrorna för cirka 1600 hyresgäster.

TE-KÅ på Stockholmsvägen 24 säljer några begagnade elbasar "till vrakpriser".

Källa: Märstanytt

Agneta

Nu i Sverige! Barbies vänner

Allan och Midge

Kom in och hälsa på Barbies nya vänner! Allan och Midge heter dom, och kommer liksom Barbie, Skipper och Ken från Californien. Det finns också många spännande plagg att titta på. Och en fin sak är att alla Barbies kläder passar till Midge, och alla Kens kläder passar till Allan.

MÄRSTA JÄRN & FÄRGHANDEL
TEL. 403 23

Stora nyheter. Barbies kompisar från Amerika är här.

Ingen vila på Steninge

Ett litet vykort, som en gång för länge sedan hamnade i min samling och blev en dubblett, fångade min uppmärksamhet när jag nyligen skulle röja. Kortet föreställer Husby kyrka, men dubbletter gör ju ingen glad. Som tur är var meddelandesidan intressantare än bildsidan. Kortet är adresserat till:

Doktor Nils Algård, Fredrikshovsgatan 3, Stockholm

Texten lyder:

Steninge d 28/2 1931

Kära Nils!

Ja här är vi nu för att vila men det blir visst inte mycket, ty vi åker släda å promenerar delvis det är en alldeles förtjusande trakt. Gösta ser jag inget av han håller till på landsvägen hänger bak å tolkar efter skjutsarna på sina skidor. Många hälsningar till er alla från tillgivne

Mammi

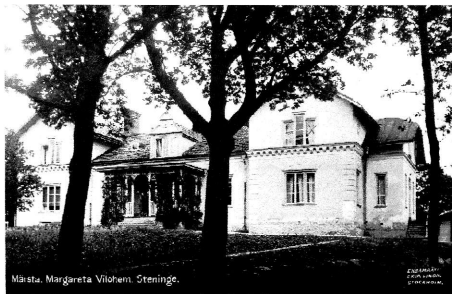
*Steninge d 28/2 1931
Mammi!
Ja här är vi nu för att vila
men det blir visst inte mycket,
ty vi åker släda å promenerar
delvis det är en alldeles
förtjusande trakt. Gösta ser
jag inget av han håller till
på landsvägen hänger bak å
tolkar efter skjutsarna på
sina skidor. Många hälsningar
till er alla från tillgivne
Mammi*

*Doktor
Nils Algård
Fredrikshovsgat. 3
Stockholm*

Man kan undra vad "Mammi" Algård hade på Steninge att göra om hon bara skulle vila? De allra flesta på Steninge fick slita hårt på lervarufabriken, i handelsträdgården och i jordbruket. Mindre slitsamt kan det ha varit för personalen på Vilo hemmet Margareta på Steninge. Det var en sidoverksamhet till herrgårdsdriften på Steninge. Makarna Hanna och Axel Lindmark, som ägde Steninge mellan 1922 och 1932, ägde och drev även de på sin tid välkända Margaretaskolorna i ett antal större städer i Sverige. Makarna Lindmark var mycket religiösa, men de favoriserade olika grenar av frikyrkorörelsen. Hanna lutade tidigare mer åt pingströrelsen, medan Axel var missionsförbundare.

Båda var dock engagerade i att Steninge skulle erbjuda hemvändande missionärer från Kina och andra länder en tids vila och rekreation. Margareta Vilohem var en del i detta. Men vilohemmet var även en kommersiell inrättning, som det mesta makarna ägnade sig åt. Inkomsterna gick till en kraftig utbyggnad av verksamheten, men även till att stödja missionsverksamheten.

Margareta Vilohem omkring 1930. Foto: Erik Lindh, Stockholm

Ångfartyget Sigtuna angör Steninge brygga
Project Social Library, 1911. Photo source: 56286128

Ångfartyget Sigtuna angör Steninge brygga. Foto: Samuel Lindskog, 1911.

Det berättas att Hanna, som månade om besökarnas lugn och ro, förbjöd dragspel och lördagsdans på ångbåtsbryggan. Då hon efter flera tillsägelser inte åtltyddes, beordrade hon sonika att hela rasket skulle rivas. Bryggan med två kallbadsavdelningar – en för damer och en för herrar – var inte mycket mer än tio år gammal. Fortsättningsvis hänvisades ångbåtarna till bryggan vid lervarufabriken (nuvarande marinan).

Giselher Naglitsch

Fakta kring Nils Algård

Teologie doktor, kommunister Nils Sigfrid Herman Algård föddes 22 augusti 1883 på Drottninggatan 95 i Stockholm och avled 30 mars 1936 på Fredrikshovsgatan 3 i Oscars församling som ligger granne med Oscarskyrkan. Han är son till handelsagent Per Fredrik Nils Andersson och Hedvig Bernhardina Hellberg.

Han gifter sig i december 1912 med Anna Greta Magnusson född 9 februari 1888 på G Norrtullsgatan 29 och död 3 september 1962 Strindbergsgatan 56. Hon är dotter till slaktaren Johan Emil Magnusson och Anna Josefina Jonsson.

De får två barn, dottern Eva Majorie född 26 oktober 1913 och sonen Nils Göran född 8 september 1917. Den Gösta som nämns är kusin till Eva och Göran och han är född 22 september 1919 i Argentina. Han är son till Nils Algårds bror Grosshandlare Gustaf Adolf Fredrik Algård född 1892.

Godsägaren som rymde från fem miljoner i skulder

Ett litet brevkort med en vacker stämpel MÄRSTA 19/5 1918 skulle passa bra i min filatelistiska hembygdssamling. Men det hamnade bland källmaterialet till Gunillas och min bok *Steninge folk och miljöer*. Där låg det till helt nyligen då jag sorterade upp bland en massa papper.

Kortet är adresserat till Aktiebolaget A. W. Angee, Halmstad.

Meddelandet är daterat Märsta den 18/5 18. Det lyder:

Vi tacka för Eder offert å krukor, men kunna vi ej åtaga oss leverera desamma förr än i midten af nästa månad och vore vi tacksamma för ett meddelande om vi få notera ordern för leverans då.

Högaktingsfullt, Steninge Lervarufabrik (oläslig namnteckning)

Märsta den 18/5 18
Aktiebolaget A. W. Angee, Halmstad

Vi tacka för Eder offert å krukor, men kunna vi ej åtaga oss leverera desamma förr än i midten af nästa månad och vore vi tacksamma för ett meddelande om vi få notera ordern för leverans då.

*Högaktingsfullt
Steninge Lervarufabrik*

BREVKORT

*Aktiebolaget A. W. Angee
Halmstad*

611

Åren 1915 till 1919 ägdes Steninge av den dynamiske och skrupelfrie Karl Östen Schauman. Det var inga små pengar han investerade och finansierade genom generösa banklån. Han var duktig på att övertyga sina affärspartners om allt guld som skulle flyta in. Redan år 1916 investerade han stort i Nordens största handelsträdgård. Den förbrukade stora mängder planteringskrukor – förpackningar till levande plantor, som i strid ström lämnade Steninge.

Så beslutar man tillverka dessa på platsen. Lera och ved finns att tillgå på godsets ägor. Duktiga drejare är inte svåra att rekrytera. Redan 1917 är man igång med produktionen. Till en början tillverkas allt för hand. Men snart kommer de första maskinerna, som kan pressa de mindre krukorna.

Parallellt med utbyggnaden på Steninge låter Schauman uppföra kexfabriken i Märsta (nuvarande kommunkontor). Allt detta kostar enorma summor och bankerna börjar bli oroliga. För att klara

sina betalningar börjar Schauman skövla skogen. En såg byggs intill lervarufabriken. Den kommer att tystna redan 1919. Kexfabriken brinner 1918. Det gör även lervarufabriken i februari 1918. Folk går omkring och undrar? Hösten 1919 rymmer Schauman från fem miljoner i skulder.

Men tillbaka till det lilla brevkortet. Det visar att man även försökte tjäna pengar på extern försäljning av krukor. Lervarutillverkning är brandfarlig verksamhet. Branden hade nog sina naturliga

förklaringar och man kom snart åter igång med tillverkningen, eftersom man i maj diskuterar en leverans för juni månad. Men man hade i vart fall inte lyckats bygga upp något lager igen. Och den affären räckte inte att rädda godsägarens finanser.

Lervarufabriken skulle några decennier senare, under en ny ägare, utvecklas till Nordens största tillverkare av blomkrukor med mer än fem miljoner krukor i årsproduktion.

År 1925 poserar fabriken's nyckelpersoner framför lergodsfabriken, fr.v.: drejare Walfrid Wihlborg, Arvid Edbom, drejare Knut Åkerblom, brännmästare C. B. Jansson, drejare Frans Ström och drejare Albert Landin. Okänd fotograf.

Drejaren Farbror (Frans) Ström med några av de stora krukor som drejades på Steninge och som inte var avsedda för trädgårdarna. Okänd fotograf, början av 1920-talet.

Giselher Naglitsch

En annorlunda nyårsafton i Odensala 1951

Våra medlemmar Lena Lundberg och Alf Ahlstedt i Knivsta hittade ett nyårsprogram från 1951 som de lade ut på sociala medier. Jag tog mig friheten och sparade bilden, med tanken att skriva några rader i Tidlösan.

Folket i Odensala samlas i kyrkan till en aftongudstjänst som leds av kyrkoherde Palm. Efter gudstjänsten samlas alla utanför kyrkan i troligtvis snö och kyla. I fackeltågets ljus påbörjas fotvandringen till bygdegården där Uplands infanteriregementes musikkår underhöll. Det serverades kaffe och säkerligen någon bulle och kaka.

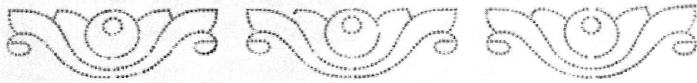
En halvtimme före midnatt höll f.d. Odensalabo numera bosatt i Stockholm Carl-Julius Anrick ett anförande och fullmäktiges ordförande Carl Samuel Karlsson utbringar levet för Odensala.

Vid midnatt inleddes klockringning och fyrverkeri.

De sista kommunalfullmäktigeledamöterna i Odensala var: ordförande Carl Samuel Karlsson Pasta, vice ordförande Thore Jansson Odensala skola, samt ledamöterna Aldor Andersson, Eric Ericsson, Anna Eriksson, Karl Hagman, Rut Karlsson, Stig Lindhé, Karl Lundgren, Edvin Lundin, Thore Ossmark, Richard Pettersson, Stig Uppsäll, Albert Vennstrand och Emmerik Bernhard Wiberg.

Från 1 januari 1952 bildade kommunerna Odensala, Husby-Ärlinghundra, Skånela och Norrsunda en stor-kommun under namnet Märsta.

Källa: Ledamöterna är hämtade ur boken Hundra år med fullmäktige Sigtuna 1909-2009 utgiven av Sigtuna kommun.

PROGRAM

31 december 1951

i anledning av Odensala kommuns upphörande.

KYRKAN

20.00 Aftongudstjänst (kyrkoherde C. W. Palm).
Fackeltåg (deltagare i fackeltåget samlas efter guds-
tjänsten utanför södra grindarna).

BYGDEGÅRDEN

- 21.50 Musik, Kungl. Uplands Infanteriregementes musikkår.
Sång.
Servering av kaffe.
- 23.50 Till Odensala, anförande av Fil. dr Carl-Julius Anrick.
Kommunalfullmäktiges ordförande utbringar levet för
Odensala.
- 24.00 Klockringning.
Fyrverkeri.

BROTUNA BOKTRYCKERI 1951

Program från Odensala kommuns upphörande nyårsafton 1951.

ÅRSMÖTET

Som vanligt hölls årsmötet i Husby skola i mitten av mars. Gun Eriksson svingade ordförandeklubban och Bo Klang knappade in besluten på datorn för att protokollet skulle kunna justeras redan senare under eftermiddagen. Rationellt så det förslår!

Årsmötet godkände den verksamhetsberättelse som var publicerad i förra numret av Tidlösan. Hur den nya styrelsen – som är densamma som tidigare – formades, framgår på nästa sida i detta nummer.

Efter mötesförhandlingarna serverades en god söndagsmiddag med alla nödvändiga tillbehör.

Inger och Bengt underhöll med sång till dragspelsmusik och många av de närvarande kunde gå hem med en liten lotterivinst.

Jan-Peter

TACK

Ett stort tack riktar vi till **ICA Kvantum, Märsta** för generöst bidrag i samband med förtäringen vid vårt årsmöte

Inger & Bengt underhåller med sång och musik

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER 2019

STYRELSE

Jan-Peter Alm, ordf.	Södergatan 15 A, 195 47 Märsta, 591 170 88
Peder Andersson, vice ordf.	Kättsta 553, 195 91 Märsta, 591 164 88
Lotta Andersson, kassör	Kättsta 553, 195 91 Märsta, 591 164 88
Agnet Nilsson, sekr.	Bromsta 361, 195 92 Märsta, 591 432 13
Sven Svensson	Ceresgatan 6, 195 56 Märsta, 591 134 70

SUPPLEANTER

Marianne Frank	Slåsta 291, 195 91 Märsta, 070 653 14 01
Ulf Berndtson	Odensalavägen 36 B, 195 43 Märsta, 591 140 30

VALBEREDNING

Margareta Klang, Inger Jäderberg och Bo Klang (sammankallande)

ÖVRIGA FUNKTIONÄRER

TIDLÖSAN, ansv.utg. Jan-Peter Alm

HEMSIDAN, ansv. Björn Berglund

FACEBOOK, ansv. Marés Lendway, 070 258 07 41 mares.lendway@telia.com

HUSMOR, Marianne Frank

E-postadress: marstahembygd@gmail.com

Hemsideadress: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

Facebook: **Husby-Ärtinghundra Märsta hembygdssförening**

Postadress: **Husby kyrkby 142, 195 91 Märsta**

Dags för vårstädning

Lördagen den 27 april med start efter kl 09.00

Välkommen att göra vårfint i Husby skola och på Täppavallen.

Det finns uppgifter för alla.

Dessutom bjuder vi på kaffe och mackor samt trevlig gemenskap.

Tidlösan vill ha mer berättelser att publicera. Skriv och skicka in eller kontakta någon i redaktionen, om du vill ha hjälp med textskrivning.

Nya medlemmar:

Gunila Rosén, Mora, Ragna Blom och Gunnar Brostedt, Märsta

KALENDARIUM

27 april: Städdag vid Husby skola med start efter klockan 09.00

30 april: Valborgsfirande vid Husby skola.

9 juni: Spelmansstämma med loppis vid Husby skola

9 juni: Loppis vid Husby skola

18 augusti: Hembygdens dag

24 november: Tjuvstarta jul med julbord och underhållning

Under året kan evenemang tillkomma som inte är kända för tillfället.

Styrelsen sammanträder i regel första måndagen i månaden.

Fira Valborg vid Husby skola

Hembygdsgården är öppen från 18.30

Vi bjuder på varm buljong i torpet. Kaffe med bröd serveras i skolan. Varm korv likaså. Smällare/fyrverkerier undanbedes – små barn och hundar skall också trivas.

Våren hälsas välkommen kl 19.30 med tal av **Jan-Peter Alm**
Sångfåglarna sjunger klassiska vårsånger under ledning av **Eivor Pettersson**

Brasan tänds kl 20.00

Dags att betala medlemsavgift!

Gör det med hjälp av bifogade inbetalningskort. Betalar du på annat sätt är vi tacksamma för att du noterar ditt medlemsnummer. Medlemsavgiften är 140 kronor per hushåll!

Spelmansstämma

Söndagen den 9 juni med start klockan 11.00
Kom och njut av härlig musik i varje vrå av Täppavallen

Spelmansstämma på Täppavallen vid Husby skola, Märsta.

- *Ta din fiol, dragspel eller vad du har och kom ut och spela i en underbar miljö.
- *Alla är välkomna med eller utan instrument.
- *Vid regn inomhus.
- *Fri entré.
- *Lätt att parkera.
- *Kaffe med bröd och korv finns att köpa.

**Arrangörer: Sigtuna Kulturförening, Husby-Ärlinghundra
Hembygdsförening, Kultur och Fritid, ABF**